

Understøttelser, ikke havde den samme Ret til at erholde Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden, saa meget mere som deres Arbejdsgivere for de paagældende maatte indbetale Tilskud til denne Arbejdsløshedsfond.

Imidlertid er der den Vanskelighed, at de ikke er statsanerkendte, ikke er inde under de Kontrolbestemmelser, som det i saa Henseende vil være heldigt at have. Paa den anden Side har vi fundet, at disse Funktionærkasser havde et rimeligt og billigt Krav paa at faa en vis Andel i Arbejdsløshedsfondens Uddeling til disse Krisefonds, og derfor har vi tilladt os at stille dette Ændringsforslag Nr. 41, i hvilket det siges, at til „ikke anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, Forsikringskasser o. lign., der har forsikret Personer mod Arbejdsløshed, kan der af det aarlige Beløb, der i Henhold til denne Paragrafs Stykke 1 udbetales af Arbejdsløshedsfonden — efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse —, til samme Formaal udbetales en forholds-mæssig Andel“. Jeg indrømmer, at denne Bestemmelse er formuleret lidt vagt; men det skyldes simpelt hen, at det vilde være noget vanskeligt i selve Loven at fastsætte bestemte Betingelser for den Fordeling, der skal finde Sted. Dette maa man efter vort Skøn overlade til Indenrigsministeren at fastsætte, og vi mener, at naar der er givet disse almindelige Direktiver, vil man ogsaa uden nogen Betænkelighed kunne tillade en saadan Delegation til Indenrigsministeren.

Et andet Mindretal har stillet et Ændringsforslag, som gaar i noget lignende Retning som det, der her er skitseret. Vi har ikke kunnet tiltræde dette, fordi det rummer en Mulighed for, at man vil forøge Arbejdsløshedsfondens Opgaver, hvilket vi ikke ønsker. Men vi erkender, at disse Funktionærforeninger har et retfærdigt Krav paa at faa en Andel i de Beløb, der udbetales til Krisefonds.

I Betænkningen har det socialdemokratiske Mindretal fremsat en Bemærkning, jeg finder Anledning til at knytte nogle Bemærkninger til, en Bemærkning, der i øvrigt er gentaget af det ærede Medlem Hr. Einer Jensen her i Dag, gaaende ud paa, at det er ganske utilbørligt, at man nu vil ændre Loven om Arbejdsløshedsforsikring, idet det, da Loven kom i 1924, var en Forudsætning, at nu skulde der være Ro om Arbejdsløshedsforsikringen, nu skulde der ikke mere pilles ved den. Derfor vender man sig med saa stor Styrke mod de Ændringer, der nu foreslaas. Jeg

skal hertil sige, at saa forstaar jeg ikke, at Socialdemokratiet selv har foreslaaet Ændringer i Loven af 1924. Ja, der gik endda kun en forbausende kort Tid, inden man begyndte at pille ved denne Lov. Det var det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der som Minister den 15. December 1925 fremsatte Forslag om Ændringer i Loven. Disse Ændringer var, skal jeg indrømme, af en midlertidig Karakter, men det viser dog, at man ikke var bange for at pille ved denne Lov, som man netop nu paabe-raaber sig ikke maa røres fra nogen Side, og derfor synes jeg, at Mindretallet, forinden det saa kraftigt slaar ind paa denne Argumentation, skulde have undersøgt det ærede Medlem Hr. Borgbjergs „udmærkede“ Lovforslag.

Det er blevet sagt, at dette Lovforslag, foruden at ville virke i Løntrykpolitikens Tjeneste, skulde tendere i Retning af at nedsætte Tilskuddene. Dette kan i hvert Fald ikke gælde for den ordinære Hjælps Vedkommende, thi efter mit Skøn vil der efter den Ordning, der nu foreslaas, ikke blive nogen væsentlig Besparelse hverken for Stat eller Kommune, saa det kan alt-saa kun være for den ekstraordinære Hjælps Vedkommende. Der er endda Ud-sigt til, at det Forslag, der her er stillet for den ordinære Hjælps Vedkommende, vil vise sig at blive dyrere for Stat og Kommune, saaledes at Tilskuddene vil blive større, end man egentlig havde tænkt sig.

I sin Omtale af Enkeltheder var Socialdemokratiets Ordfører saa venlig ogsaa at drage mit Navn frem, og jeg skal derfor tillade mig til et Par af hans Udtalelser at knytte et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen var stærkt for-arget over Ændringsforslag Nr. 12, der gaar ud paa, at en faglig Uoverensstemmelse mellem en Arbejdsløshedskasse og en Arbejder, der ønsker Optagelse i Kassen, ikke skal kunne begrunde en Nægtelse af at optage den paagældende i Kassen. Det var forfærdeligt, sagde det ærede Medlem, tænk, det kunde medføre, at man fik Skruebrækkere ind i Kassen og andre moralsk defekte Personer!

Ja, nu kan jo en faglig Uoverensstemmelse være noget ganske andet end egentligt Skruebrækkeri, der kan være faglig Uoverensstemmelse om Arbejdstempelet f. Eks.; der kan tænkes mange Ting, og der kan i Livet opstaa Masser af Tilfælde, hvor den faglige Uoverensstemmelse absolut ikke vil kunne karakteriseres med det stærke Ord af egentligt, virkeligt Strejkebryderi. Og jo mere det ærede Medlem argumen-